

Sygn. akt VI Ka 584/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski

Protokolant Anna Potaczek

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2013 r.

sprawy **R. P.**

obwinionego z art. 92a kw

z powodu apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 6 września 2013 r. sygn. akt II W 1078/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec obwinionego R. P.,

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki w kwocie 50 zł za postępowanie odwoławcze oraz wymierza opłatę w kwocie 30.

Sygn. akt VI Ka 584/13

UZASADNIENIE

R. P. został obwiniony o to, że w dniu 24 marca 2013r. około godz. 10.45 w J. na ulicy (...) prowadząc samochód marki R. (...) o nr rej. (...) nie stosował się do ograniczenia prędkości do 50 km/h, tj. o wykroczenie z art. 92 a kw.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 6 września 2013r. w sprawie sygn. akt II W 1078/13:

I. uznał obwinionego R. P. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 92a kw i za to na podstawie art. 92a kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) złotych,

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpow zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa i nie obciążył go opłatą sądową.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obwiniony zaskarżając orzeczenie Sądu I instancji w całości.

Skarżący wyrokowi temu zarzucił:

1) błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy poprzez:

a) przyjęcie, że na odcinku drogi, na którym obowiązywało ograniczenie prędkości do 50 km/h poruszał się z prędkością 76 km/h,

b) przyjęcie, że w momencie pomiaru prędkości w pobliżu, za pojazdem obwinionego, ani z naprzeciwka nie nadjeżdżał żaden pojazd – w sytuacji, gdy w momencie pomiaru prędkości tą samą drogą w przeciwnym kierunku poruszały

się inne pojazdy, zaś urządzenie pomiarowe mierzy prędkość zarówno pojazdów oddalających się, jak i zbliżających (szerokość wiązki mikrofal, ma kształt kulisty, w odległości 150 m wynosiła około 50 m, tj. obejmującą całą szerokość korony drogi o szer. ok. 25 m),

c) pominięcie, że odcinek drogi, na którym dokonywany był pomiar nie jest odcinkiem prostym, lecz przebiega w łuku o promieniu $r=300\text{m}$ – co zgodnie z instrukcją urządzenia pomiarowego uniemożliwiało wykonanie poprawnego pomiaru prędkości,

d) pominięcie, że w momencie pomiaru urządzenie pomiarowe nie znajdowało się w osi jezdni (pasa ruchu), lecz w odległości co najmniej kilku metrów od osi jezdni – co zgodnie z instrukcją urządzenia pomiarowego uniemożliwiało wykonanie poprawnego pomiaru prędkości,

e) pominięcie, że temperatura powietrza wynosząca ok. minus 6 stopni, nawierzchni pomiędzy minus 11 – 12 stopni C i odczuwalna minus 12 stopni C, temperatura punktu rosy minus 13 stopni C (komunikat pogodowy m. JG na stronie internetowej dn. 24.03.13r. na godz. 11.03) i odkładanie przyrzędu na drogę, mogła mieć wpływ na wyniki pomiaru prędkości,

2) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 2 § 2 kpk, art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk:

a) poprzez wybiórcze i dowolne rozważenie materiału dowodowego i okoliczności sprawy oraz nie uwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść obwionionego oraz rozstrzygnięcie nie dających się wyjaśnić okoliczności sprawy na korzyść obwinionego,

b) bezkrytyczne danie wiary zeznaniom świadka P. G. oraz bezpodstawną odmowę wiarygodności zeznaniom świadka Z. P. oraz wyjaśnieniom obwinionego.

Stawiając powyższe zarzuty obwiniony wniósł o uniewinnienie od zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego jest bezzasadna.

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ocenił zebrane dowody w tym wyjaśnienia obwinionego, zeznania świadka Z. P. oraz zeznania świadka P. G.. Dokonując oceny tych dowodów Sąd Rejonowy nie naruszył normy określonej art. 7 kpk. Sąd Odwoławczy nie znajduje żadnych podstaw do podważenia rozumowania Sądu I instancji co do oceny dowodów. Prawem Sądu orzekającego meriti było danie wiary zeznaniom świadka P. G. a odmówienie dania wiary wyjaśnieniom obwinionego i zeznaniom świadka Z. P.. Argumentacja Sądu Rejonowego zwarta w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku jest przekonująca. Dokonując prawidłowej oceny dowodów Sąd ustalił stan faktyczny, który nie budził wątpliwości Sądu Odwoławczego. Wersja obwinionego i jego żony co do miejsca i sposobu dokonania pomiaru prędkości sprzeczna jest z wersją podawaną przez funkcjonariusza policji, który nie miał żadnego interesu w składaniu nieprawdziwych zeznań obciążających obwinionego.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw, uznając, że subsumcja prawna wyroku jest prawidłowa a kara grzywny nie razi surowością, utrzymał zaskarżony wyrok w mocy i obciążył obwinionego kosztami postępowania odwoławczego.

Wyk. J.K.